

NEHOTĂRÂRE

Silvia Rîșnoveanu

NEHOTĂRÂRE

Azi mi-a venit în gând să plec la gară,
să-mi iau bilet de tren spre undeva,
la capătul de linii dintr-o vară,
unde-am s-ajung probabil într-o seară,
neașteptată fiind de cineva
sau poate-o să m-aștepte trenul, iară,

c-un alt vagon ce merge-n veșnicie,
de-o să se schimbe-n grabă vreun macaz,
planificat de soartă... -cine știe-
sau de-un acar cu barbă colilie,
cu-adâncituri de șine pe obraz
și c-o privire neagră și pustie.

Nu toți vor crede că mi-am luat vacanță,
nu toți vor ști de-am fost, de sunt sau nu-s,
vor fi și-acei ce tot mai trag speranță
că îmi voi achita orice creanță
la vămile ce-s pe traseu în sus,
să nu mă cheme cerul în instanță.

Nehotărâtă sunt! Să merg la gară?
Și ieri am vrut, dar ieri m-am răzgândit.
M-o apuca și mâine să plec iară
spre cer, spre zori, spre noapte bunăoară
sau către-un anotimp nedefinit?
Să plec aș vrea, dar nu vreau să te doară!

Allermöhe, 23.05.18